

SPIS TREŚCI

WSTĘP	9
--------------------	----------

ROZDZIAŁ I **ARMIA**

I – Bonaparte, generał głównodowodzący; II – Przeszłość Armii Włoch; III – Stan liczebny i sukcesywne wzmocnienia; IV – Słabość Schérera; V – Organizacja i rozmieszczenie armii w marcu 1796 roku; VI – Nowy amalgamat półbrygad pierwszej formacji; VII – Różne pochodzenie żołnierzy i ochotników; VIII – Ich morale: wpływ Rewolucji na wartość oddziałów; IX – Reorganizacja armii przez Bonapartego; X – Stan liczebny jakim dysponował na początku operacji; XI – Bieda i brak dyscypliny w armii; XII – Radość żołnierzy; XIII – Sprzymierzeni: różnice między nimi; XIV – Armia sardyńska: jej wartość; XV – Les Barbets; XVI – Pomocniczy korpus austriacki; XVII – Cesarstwo: stan liczebny nieprzyjaciela	13
---	-----------

ROZDZIAŁ II **SZTAB**

I – Bonaparte: jego przeszłość, jego geniusz; II – Jego projekty i plany; III – Berthier, Masséna, Augereau, Sérurier, Laharpe, Meynier, Garnier, Macquard; IV – Artyleria i saperzy: Dujard, Vital, Chasseloup; V – Kawaleria: Stengel, Kilmaine i Beaumont; VI – Salicetti i Garrau: komisarze Dyrektoriatu; VII – Adiutanci polowi: Junot, Lemarois, Marmont, Murat; VIII – Sztab: Gautier, Vignolle; IX – Służby administracyjne: Suty, Chauvet, Lambert; dostawcy: Haller; X – Generałowie przeciwnika: Beaulieu, Argenteau, Colli, Costa, Provera	47
---	-----------

ROZDZIAŁ III **WŁOCHY**

I – Włochy, ich charakterystyka; II – Liczne inwazje i wojny, których były teatrem; III – Aspiracje w kierunku jedności politycznej; IV – Rola Papiestwa; V – Król Wiktor Amadeusz III, jego nienawiść do Rewolucji i alians z Austrią, perfidia i egoizm tej potęgi, tajne negocjacje z Francją, kłopoty wewnętrzne na Sardynii i w Piemoncie, wstrzymywanie się Austrii z interwencją; VI – Genua; VII – Wenecja; VIII – Wielki Książę Toskanii; IX – Neapol; X – Papież Pius VI; XI – Książę Parmy; XII – Książę Modeny; XIII – Republika Lukki; XIV – Cesarz Franciszek II i jego minister Thugut; XV – Stan nastrojów we Włoszech: raporty Cacaault, Faipoult, Miot de Mérito, Fourcade'a, Salicettiego i innych agentów Francji; XVI – Konieczność odpowiedniej i energicznej akcji, różnice w postrzeganiu ostatecznego celu kampanii	105
--	------------

ROZDZIAŁ IV**PLANY I PIERWSZE WALKI**

I – Wcześniejsze projekty Bonapartego; ich sukcesywny rozwój; II – Ostateczny plan przedstawiony Dyrektoriatowi; III – Nikt inny z wyjątkiem Bonapartego nie jest jego autorem; IV – Instrukcje Dyrektoriatu; V – Zasługi planu Bonapartego; VI – Porównanie z kampaniami marszałka Maillebois; VII – Niedogodności marszu na Voltri, nakazanego przez Schérera; VIII – Korzyści, które mógł wyciągnąć Bonaparte z tego błędu; IX – Kwatera główna przeniesiona z Nicei do Albengii; perspektywy związane z różnymi punktami przejścia przez Apeniny; X – Spotkanie Beaulieu i Collego; XI – Dwa plany generała Collego; XII – Beaulieu narzuca swój plan; XIII – Potyczki przed frontem armii sardyńskiej; XIV – Emigrant Moulin; XV – Ofensywne rekonesanse Francuzów; XVI – Austriacka koncentracja nad Bocchetta naprzeciw Voltri; XVII – Zachowanie senatu Genui; XVIII – Nelson i flota angielska; XIX – Krytyka planu Beaulieu przez Bonapartego

163

ROZDZIAŁ V**VOLTRI I MONTELEGINO**

I – Marsz Beaulieu na Voltri; II – Brygada Pijona; III – Walki pod Voltri 8, 9 i 10 kwietnia 1796 roku; IV – Odwrót generała Cervonego na Savonę; V – Spotkanie Beaulieu z Nelsonem, marsz Argenteau; VI – Reduty Montelegino; VII – Szefowie brygady: Fornésy i Rampon; VIII – Atak Argenteau i Rukaviny na reduty 11 kwietnia; IX – Półbrygady 17. lekka i 32 liniowa odpierają ataki Austriaków; X – Przysięga obrońców reduty Montelegino; XI – Wiadomość Rampona dla Massény; XII – Odwrót Austriaków; XIII – Bonaparte wywyższa obronę Montelegino

191

ROZDZIAŁ VI**MONTENOTTE**

I – Bonaparte wkracza na scenę; II – Dywizje Laharpe'a i Meyniera skierowane przez Massénę na Montelegino, dywizja Augereau na Altare i Carcare; III – Austriacy okrążeni i wyparci z miasteczek Montenotte; IV – Odwrót Argenteau; V – Francuska kwatera główna przenosi się do Carcare; VI – Rozdzielenie sojuszników; VII – Beaulieu opóźnia się w Voltri, w pojawieniu się na polu bitwy przeszkadza mu wypadek

209

ROZDZIAŁ VII**MILLESIMO I COSSERIA**

I – Marsz Augereau w wąwozy Millesimo; II – Masséna nadzoruje i zajmuje uwagę Austriaków w Dego; III – Zdobycie Millesimo, 13 kwietnia; IV – Silny opór Austro-Sardyńczyków; V – Provera otoczony w zamku Cosseria; VI – Bonaparte nakazuje natarcie; VII – Ataki Francuzów zostają odparte; VIII – General Banel, adiutant generalny Quenin, szef brygady Riondet – zabici; rana Jouberta; IX – Bohaterska śmierć pułkownika Del Carretto; X – Humanitaryzm Augereau; XI – Bezużyteczne napominania Provery i groźby Bonapartego; XII – Kapitulacja Provery 14 kwietnia

223

ROZDZIAŁ VIII DEGO

I – Demonstracja Massény przeciw Dego, 13 kwietnia; II – Dego; III – Marsz kolumn Massény 14 kwietnia, przybycie wiadomości o kapitulacji Cosserii; IV – Atak i zdobycie Dego; V – Bezczytność Argenteau; VI – Nieporządek i rabunki Francuzów w Dego; VII – Nagły atak Wukassovicha, 15 kwietnia; VIII – Francuzi wyparci z Dego, szefowie brygady Rondeau i Dupuy ranni; IX – Masséna zbiera uciekających; X – Ponowny atak na Dego w wykonaniu Massény; XI – General Causse ginie; XII – Lannes, Lanusse i Destaing; XIII – Zdobycie reduty Magliani; XIV – Sceny rabunku; XV – Hoche i Bonaparte; XVI – Beaulieu pozbawia w Acqui Argenteau dowództwa 245

ROZDZIAŁ IX CEVA I SAN-MICHELE

I – Walki pod Maramasso i San-Giovanni di Murialdo, 14 kwietnia; II – Dywizja Sérurier przechodzi dolinę Tanaro, 14 kwietnia; III – Koncentracja Collego wokół Cevy, 15 kwietnia; IV – Twierdza i umocnienia Cevy; V – Zajęcie Montezemolo, 15 kwietnia; VI – Atak na reduty Pedaggiera, 16 kwietnia, śmierć szefa brygady Belleta; VII – Odwrót Collego do Cursaglii, 17 kwietnia, śmierć majora Cavoretto; VIII – Uderzenie generała Ruski na Cevę, 17 i 18 kwietnia; IX – Masséna i Laharpe dołączają do reszty armii, 17 i 18 kwietnia; X – Pozycja Piemontczyków pod San-Michele, 18 kwietnia; XI – Nieposłuszeństwo Bonapartego wobec rozkazów Dyrektoriatu; XII – Bitwa pod San-Michele, 19 kwietnia, brygady Guieu, Fiorelli i Pelletiera; XIII – Brygadier Dichat wzięty do niewoli, następnie uwolniony; szef brygady Alliès ranny i wzięty; XIV – Niepowodzenie dywizji Augereau, odwaga Jouberta; XV – Odwrót Sérurier; XVI – Kapitulacja Cevy 277

MAPY 311